

הקונגרס הציוני העשרים נועל

האכסקוטיבה הקודמת נבחרה מחדש. — הוטל על הועד הפועל להרכיב ועדה פוליטית

צ'יריך 16, 1.30 אחר הצות (פאל-קור). בישיבת הועדה המתמדת, שנתי כנסה אחר הצות, נשמעה הודעתו של הפרופסור ברודצקי, הדנה בהרכבת האכסקוטיבה. ד. רמו הרצה על המשא והמתן עם הסיועה, והצהיר שעדיין לא הושג הסכם עם ה"מזרחי", הועמד בתוקף על הדרישה לשני כאי כזה משלו באכסקוטיבה, בעוד שנוש העבר דה הוא ברעה אחת עם התאחדות הציונים הכלליים, שיש לקיים את האכי סקוטיבה הנוכחית עד לקונגרס הבא ולצרף אליה ועדה פוליטית בלונדון, שמשפר חברה ושמותיהם יתפרסמו מתוך יש גם חילוקי-דעות כלשהם עם ברית הציונים הכלליים. לפיכך, אין הועדה המתמדת מוכנה עדיין להודיע את הצעותיה בנוגע לאכסקוטיבה.

צ'יריך 16, 1.38 אחה"צ (פאל-קור). לסופר "פאלקור" נודע שבוע-זה המתמדת הושג סוף סוף הסכם, שלפיו מתקיימת האכסקוטיבה הנוכחית עד לקונגרס הבא. בהרכבת סמ-כויותיהם של הסגנים לחברי האכסקוטיבה, והם — משה שפירא, מ. הפו-על המזרחי, הנושא במשרת סגן המנהל של מחלקת העליה, ורובקין, מנוש העבודה, אף הוא סגן מנהל מחלקת העליה.

החקציב

צ'יריך 16, 12 בעהדים (פאלקור). ישיבת הבוקר נפתחה ב-10.45 בראי שית הישיבה מסר ה. פארב שטיין את הצעת החקציב המינימלית: התב-נסות — 365 אלף לא"י, מזה 300 אלף ע"י קרן היסוד. ההוצאות כול-לות 75 אלף לא"י לשם התישבות הקלאית; 20 אלף לא"י לעבודה; 11 אלף — להכשרה; 25 אלף — לחינוך; 30 אלף להתישבות עולי גר-מניה; 25 אלף למחלקת הפוליטית; 28 אלף לעליה; 15 אלף לשיכון; 6 אלפים למסחר ותעשייה.

עבודה

מ. מרדכיני מסר אחרי כן את הצ-עות ההחלטות מעוררות את הציונים להג-דיל את הבנסות הקרנות הלאומיות, כדי לשפר את מצבו של שוק העבו-דה; מרימות על נס את מאמצי הפו-עלים המאורגנים להקלת חוסר העבו-דה, וקוראת לישוב לעשות התאמ-צות רצינית לתקנת המצב הכלכלי. מחוץ להקצבת 25 אלף לא"י להגדלת החון של חברת "ביצור" ומתן ערבות לקרן בשביל עבודות ציבוריות דחו-פות, מטעמות ההחלטות את השי-בות הנמל התל-אביבי לספנות יהו-דית ולדיוג היהודי, קוראות לעם הי-הודי לתת יד לחבל הימי לישראל, מאשרת שהעבודה העברית במושבות הכרית היא לשם בנין הארץ, מקר-מוז נכרבה את התפתחותן של מח-צבות יהודיות, ומטיחות על מחלקת העבודה של הסוכנות היהודית לשפח א"י עקרון הבנוי בסכטוכי עכו. ה.

צ'יריך 16, 2.42 אחה"צ (פאל-קור). הישיבה נתחרישה לאחר הפסקה קצרה. א. הרצפלד נשא את דברו לבכור "הדסה", אשר "את שירותיה וקרבתיה הכלתנישבים בארץ ישר-אל ובשכיל ארץ ישראל מעדיך הקוני-גם הציוני וכל הישוב היהודי בארץ במידה שאין למעלה הימנה".

ציוני רוסייה

ברל לוקר קרא את הצעת ההחלטה בענין אסירי ציון. ברומיה הסוואטית

גם, ללא שינויים, את ההחלטות בנו-יע להתישבות, עניני התרבות והחק-ציב.

צ'יריך 16, 2 אחה"צ (פאלקור). הצעותיה של ועדת החקציב, שהוכנסו ע"א. הרצפלד, נתקבלו פה אחד. לפני ההצבעה פנו הרצפלד ושפיר-צק בקריאה נודלה לתנועה הציונית, למצוא דרכים ואמצעים להגדלת החקציב, שאיננו מספיק לצרכים הד-חופים ביותר של הכנין, וכיחוד לחי-ווק הנקודות, שנוסרו כוונ האחרון.

היו"ר קרא נלוידעת של עורך "פאלקור" בתשובה להאשמותיו של י. מרמינסקי, שהסוכנות הטלגרפית הזאת הציגה את המצביעים בעד הצעת הרוב, כמצביעים בעד חלוקת הארץ. בילדור הדעת נאמר, שהסוכנות "פאלקור" לא ננתה מעולם פירוש כזה להצבעה, ואין היא אחראית, כמוכן, לכותרות המט-עות, שנתנו אילו עתונים לטלגרמות שלה.

ישיבת הנעילה

צ'יריך 16, 5.48 (פאלקור). הקוני-גם החליט ברוב של 131 דעות נגד 58 להגביל את מספר הצירים בקונגרס-סים הבאים ולהעמידו על 300.

הצבעה זו קרמה לישיבת הנעילה, שהתחילה ב-3 אחה"צ. החרדעה בדבר הנעילה המוקדמת של הקונגרס כינסה מיד לאלם את כל הצירים והאורחים, שפרינצל הודיע מכסא הנשיאות, כי הצעות הועדות לארגון ולעליה נמס-רות לוועד הפועל הגדול.

מחזה הנעילה עצמו התחיל מתוך נעומת ענומה, כשעלתה ד"ר צלינה סוקולוב על הבימה והזכירה את חברי כת הציונית של אביה המנוח, בה היה נועל את הקונגרסים: "שלום ואהדות" היא קראה קטעים מנאומו בקונגרס התשעה-עשר, שהוא היה נשיר או. באותו הנאום הצהיר, שהיהודים עומדים בתוקף על המנדט, הכחיש את זכותו של מישהו להגביל ולמצעם את

התקדמות המפעל היהודי והביע רגשי ידידות לערבים.

או עלה אוסישקין על כסא הנשי-אות, והרב י. ק. גולדבלום קרא בשם הועדה המתמדת את ההחלטה החגי-גית, לקיים את ההחלטות של הקוני-גרים. הקודמים בנוגע לשמירת שבת.

צ'יריך 16, 7 בערב (פאלקור) מתיוות רבה שררה באולם, כשפתח הרב גולדבלום בהכרזה, שהועדה המתמדת מציעה לבחור מחדש את כל האכסקוטיבה הנוכחית.

רשימת השמות, עם וייצמן ברא-שה, עוררה מחיאות כפים לשמותיהם של וייצמן ואוסישקין קמו צירי הקוני-גם על רגליהם מתוך תשואות סוע-רות. מחיאות-כפים קידמו גם את שם הר"ר א. רופין, שיוסיף לכהן במשרת ראש המכון למחקר כלכלי, עם זכות הצבעה בשאלות כלכליות. כן הודיע גולדבלום, שרובקין, פרצנייג ושפירא יוסיפו למלא תפקידם בתורת סגנים.

אחרי זה נקראו שמות חברי הועד הפועל הגדול, ואלה הם:

סגין ויין, יוליאן מאק, הנרייטה סולד, גיורין, פארבשטיין, אבנר (רד-מניה), פריימן (קנדה). שמה של הנ-רייטה סולד נתקבל בתשואות.

מסיעת העבודה: ברל כצנל-סון, גולדה מאירסון, טבנקין, קוסאך, ביצקי, מרמינסקי, גרינברג, רובאשוב, מרטסוכר, לוקר, שפרינצק, ספלנסקי, פארבשטיין, שקולניק, ניישטאדט, יעקב אורב, דיון, ברץ, חון, צולנינג, אידל-סון, יארבלום, זילברשטיין, ביאלופול-סקי, רמו, הלמן, ורטוהיים, יערי, חון, פראי, עדה פישמן.

מהתאחדות הציונים הכל-ליים: בידנהארד, ברודי (מדדום אפי-ריקה), מיטנין, יעקב פישמן, פלורנד-טין, אב. גולדברג, הרב גולדבלום, רבי ישראל גולדשטיין, קליינמן, קולודני, מוסינזון, רונבלאט, רופאיין, שוקן, מרת פול (סגנית — מרת אנדונסקי).

מרת שולמן (סגנית) — מרת רוז הלפ-מן, המזרחי: הרבנים ברלין, גולד, ברוד, הופמן; גלמן, שרנאי, קסטנבוים, גרינברג, וארהאפטיג, ניי-פלד, אפשטיין.

מברית הציונים הכלליים: שוארצבארד, סופראסקי, שמואל, בני-ראשוב, לאנדוי, אוסקר נרינבוים.

ממפלגת המדינה העברית: גרוסמן ומאחזבר.

מגרמניה — ד"ר מיכאל טראוב.

צ'יריך 16, 6.40 אחה"צ (פאלקור). לפני בחירת האכסקוטיבה נשמעו ההכי-רות הרגילות של האופוזיציה והנמעים מהצבעה.

הזין (השומר הצעיר), קרא הצהרה בעברית, בה הזכיר, שסיעתו נמנעה מהצי-בעה גם בקונגרס הקודם, בשנת 1935, על אף מנהיגותו של וייצמן, הואיל והבחירות נערכו על "הקואליציה הרחי-בה". חון הצהיר, ש"השומר הצעיר" מא-מין גם באפשרות של ארץ-ישראל דר-לאומית, הוא תקף נמרצות את הפוליטי-קה הציונית בשתי השנים האחרונות, שסופה היה — חלוקת הארץ. גינה את תכנית החלוקה והכריז: "אנו מצטערים מעומק הלב, שהפעם אנו נמנעים לא רק מהצביע בעד האכסקוטיבה החדשה, אלא גם — וזו הפעם הראשונה — בעד וייצמן". השומר הצעיר יוסיף להלחם בכל כוחותיו בתכנית החלוקה.

רעש עבר באולם כשהצהיר מאיר-גרוסמן, שאין לו אמון לא בבית-דין הקונגרס ולא בבית-הדין הכבוד, שלרבי ריו הם מורכבים מנציגי מפלגות הרוב, גרוסמן אמר לתת תוכחות למינת, איפה ואיפה" של בתי-דין אלה, אך היו"ר הפי-סלר, וא"ל קרא גרוסמן: "עמדת הנשי-אות מתאימה לצפונות זכויות המיעוטים, שהיה נתון גם בישיבות הסודיות".

ואשר לענין ההצבעה על האכסקוטיבה אמר גרוסמן, כי אין לו תקוה לשתוף-עבודה עם ההסתדרות הציונית, כל עוד עומדים בראשה המנהיגים הנוכ-חיים, שכולם יחד — החל מווייצמן ובד-נריון — הראו במידה זו או אחרת את הצטרפותם לרעיון החלוקה. גרוסמן אינו יכול להבין כיצד אנשים המתנג-דים לתכנית, ויכולים להשתתף באכסקו-טיבה, הוא רואה את חובת מפלגתו, מפ-לגת המדינה היהודית, להלחם בחלוקה, הן בתוך ההסתדרות, הן מחוצה לה, ולה-לחם בפוליטיקה ובשיטות של האכסקו-טיבה. הרוב של הקונגרס הזה תטא במש-נה היסטורי. מפלגתו עוזבת את הקונגרס מלאה מרירות, והציונות שלהם נעלבת. ד"ר א. בארט תיקן, בשם בית דין הקונגרס, את הודעתו של גרוסמן, שביח-דין הולכב ע"י מפלגות הרוב; התייפך — הוא האמת, המדינתים אינם מיר-ציגים, משום שמשלחתם לא הסכימה למר-עמדות שהציע בית דין הקונגרס, ומינתה מועמד אחר, שבית-דין הקונגרס לא יכול היה לקבלו.

תוך צעקות מחאה של המדינתיים, הפסיק אוסישקין את ד"ר בארט, שהז-כיר את פסק-הדין של ב"ד הכבוד על עורך ה"קונגרס-טריבונה".

צ'יריך 16, 1.54 אחה"צ (פאל-קור). הועדה המתמדת החליטה, שה-ועד הפועל הגדול ימנה ועדה פולי-טית מיעצת בלונדון, בה יהיו מיוצ-גים גם במידה מספקת מצביעי הרוב זה-מיעוט בקונגרס. הועדה הגדול יח-ליט גם כדבר הרכבתה ומספר חבריה של הועדה.

צ'יריך 16, 5.15 אחה"צ (פאל-קור). הקונגרס הציוני העשרים ננעל רקות מספר אחר 5 לפי השעון השווי-צארי (6 בערב — בארץ ישראל). בנעילה נאמו ד"ר סטיין ויין, בן-גוריון, וייצמן ואוסישקין.

נאומי הנעילה — בעמוד האחרון.